

РЭШТКІ ЖЫВЁЛ І РАСЛІН ЯК КРЫНІЦА ПА ВЫВУЧЭННІ ШТОДЗЁННАСЦІ ХІ-ХVІІІ СТАГОДДЗЯЎ

Калекцыі з помнікаў археалогіі розных эпох часта ўключаюць рэшткі жывёлаў, птушак, рыб, насякомых і раслін, якія з'яўляюцца аб'ектам даследавання археазаалогіі і археабатанікі. Вывучэнне такога віду артэфактаў дае цікавы матэрыял для асвятлення такіх бакоў жыцця старажытнага насельніцтва, як вытворчасць, адпачынак, харчаванне, гігіена, медыцына.

Відавы склад культур, якія вырошчваліся ў той ці іншы перыяд, а таксама хатняга статку дапамагаюць вызначыць рэшткі адпаведных раслін і косткі жывёл. Аналіз вырабаў з дрэва, костак і скуры жывёл дазваляе атрымаць інфармацыю па гісторыі развіцця некаторых рамёстваў, вызначыць віды раслін і жывёлаў, якія давалі сыравіну для вытворчасці той ці іншай прадукцыі. У лесе збіралі ягады, грыбы, арэхі, рэшткі якіх таксама знаходзім у раскопках.

Астэалагічныя рэшткі даюць магчымасць вызначыць відавы склад аб'ектаў палявання і рыбнага промыслу. Паляванне з'яўлялася не толькі часткай эканомікі замка, але і ці не самай улюбёнай забавай арыстакратыі. Аб'ектамі яго вызначаны высакародны алень, зубр, лось, мядзведзь, дзік, воўк, рачны бабёр, собаль, заяц. У паляванні выкарыстоўвалі сабак, а таму неабходным было вывядзенне і развядзенне спецыяльных парод.

Коні – неад'емны і важны кампанент штодзённасці ХVІ—ХVІІІ ст. Яны былі неабходныя для вайскавай службы, палявання, падарожжаў, перавозкі тавараў і грузаў і г. д. Пародзісты конь з'яўляўся неабходным атрыбутам высокага сацыяльнага статусу, таму на коней і іх рыштунак грошай не шкадавалі.

Грызуны не толькі знішчалі харчовыя прыпасы, але былі разносчыкамі небяспечных інфекцый. Для барацьбы з імі выкарыстоўваліся спецыяльныя віды жывёл. Косткі і тых і другіх знаходзім у культурным пласце археалагічных помнікаў. Стан некаторых костак жывёл, якія датуюцца ХVІІ-ХVІІІ ст., сведчыць аб мылаварэнні. У паўсядзённай медыцынскай практыцы шырока карысталіся лекавымі ўласцівасцямі мясцовых раслін, рэшткі якіх таксама выяўлены ў працэсе раскопак. Лісце, галінкі і насенне дрэваў, дзікіх раслін, мох, створкі рачных перлавіц, насякомых і г. д. даюць матэрыял для вывучэння экасістэм старажытных і пазнейшых эпох.